

[Lilli Gyldenkilde]

Og så skal vi have et skænderi om, hvorvidt de må få 80 pct. eller 100 pct., og de bliver nærmest hånet, fordi de siger: Vi synes, I skal give os 100 pct., for det er urimeligt, at staten skal tjene på, at vi godt vil gå ned i indtægt. Og de går altså ned i indtægt, hvad enten det er på 100 pct.- eller på 80 pct.-satsen. Men sandheden er, at hvis modellen ikke kan gennemføres, kommer der ikke nogen arbejdsløse ind på arbejdsmarkedet, for man vil ikke miste de sidste penge. Man synes ikke, at staten skal tjene på, at en arbejdsløs hellere må blive gående på 100 pct. dagpenge, frem for at tage dem ind i systemet og fordele arbejdet og fritiden. Det er der ikke ret mange der kan forstå, og jeg tror, det var klogt, hvis finansministeren og hans regering indså, hvad det er, der er ved at ske ude på arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Jeg skal naturligvis ikke gentage de udmærkede argumenter, som fru Lilli Gyldenkilde lige har fremført; men jeg vil godt sige, at jeg synes, det er stort, at man her har fået en form for solidaritet, hvor man godt vil dele det arbejde, der er til rådighed. Jeg synes, det er flot.

Så vil jeg også godt sige som arbejdsmiljøpolitisk ordfører, at et af diskussionsemnerne i fagbevægelsen gennem mange år har været, at de hårdst belastende job altid er dem, der er dårligst betalt. Det ville dog være rart nok, hvis man kunne aflaste disse job, og det er jo typisk SiD-arbejdere, skraldemænd, søfolk og andre af dem, der går og bruger næverne i hverdagen, som bliver nedslidt; det ved alle.

Her har vi en mulighed, hvis man bruger skraldemandsordningen – selvfølgelig også orlovsordningerne – men her er der virkelig nogle muligheder for at aflaste nogle af dem, der har de hårdeste og dårligst betalte job, og det synes jeg ærlig talt at de, der har taget initiativet, bør belønnes for.

Finansministeren (Lykketoft):

Jeg har selvfølgelig forstået, at SF mener, man har et værdifuldt agitationsgrundlag her; men der er ikke nogen, der kan overbevise mig om, at hvis der er en reel solidaritet og en reel vilje til at dele arbejdet i denne konjunktursituation, skal det strandes på 62 kr. om ugen.

Og jeg synes faktisk, det er en lidt særpræget diskussion, hvis man prøver at fremstille det således, at efter at regeringen har brugt foråret og sommeren på at lave en orlovsreform – der er den mest rundhåndede, der nogen sinde har eksisteret, og som har forskellige valgmuligheder – skal det blive et interessant agitationsemne, om man lige præcis i den model, som fru Lilli Gyldenkilde er mest optaget af, får 62 mere eller mindre om ugen, når man får totalt fri en fjerdedel af året. Diskussionen handler altså ikke om, hvorvidt det er en god idé at lave en arbejdsfordeling. Den går på, om kompensationen skal være det ene eller det andet beløb, om man skal holde sig til den lovgivning, der er gennemført, og som giver store muligheder for at lave det her; eller om man skal lave en fjerde ordning, der giver lidt mere.

Og her vil jeg godt fastholde mit og regeringens synspunkt, at det skal være sådan, at den form for orlov, hvor man bruger tiden til at dygtiggøre sig – til gavn for sig selv og desuden et af midlerne til en faktisk løsning af arbejdsløshedsproblemet her i landet på længere sigt, selv om hr. Tommy Dinesen har så ringe tro på, at vi kan løse det – skal være den, der honoreres bedst. Derfor er der en fornuftig niveauforskel i kompensationen for uddannelsesorlov og sabbat, hvor man bare er totalt fri for enhver aktivitet og ikke står til rådighed.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Nu skal jeg ikke kaste mig ud i alt for megen talmagi, men forskellen på 80 pct. og 100 pct. i dagpenge er altså godt og vel 30.000 kr. om året. Vi taler altså om, hvorvidt en person kan komme ind på arbejdsmarkedet med de 137.000 kr. eller 80.000 kr. som udgangspunkt på årsbasis.

Når der er tale om skraldemandsmodellen, kan vi diskutere, om nogen synes, at man er højt lønnet, når man ligger på omkring 200.000 kr. om året; men modellen handler jo ikke kun om skraldemænd. Det handler om en fordeling af arbejdet, og der er jo mange, som tjener meget mindre. Det er mig ubegribeligt, at man ikke kan forstå herinde, at så betyder de sidste 20 pct. altså noget for månedslønnen og den samlede årsløn. Det betyder noget for de lavtlønnede, om man får det ene eller det andet beløb, det er helt klart, og derfor har vi selvfølgelig slagsmålet her.